

פני עין חמד

יוצא לאור י"ז בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת בהר-בחקותי - סגלת למוד המשנה

"אם בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ" (ויקרא כו, ג)

"וכשתדע את ששת סדרי המשנה, יפתחו לך המעיינות להבנת חוכמת התורה" זה תרגום הבטחת ה'מגיד' שהתגלה מדי לילה למרן רבי יוסף קארו, בעל ה'בית יוסף' והשולחן ערוך, כשהוא חושף בפניו סוד שמימי להבנת דברי התורה. לימוד המשנה הוא המבטיח את פתיחת הפתח לקליטת התורה.

אשרינו מה טוב חלקנו בבואנו ללמוד את המשנה הקדושה! היא פותחת לנו את שערי התורה, מאפשרת לנו להבין ולהתמיד בתורה, היא מעניקה לנו פרנסה בשפע, ברכה בבית, עושר ואושר תמידי.

וכדבריו של הצדיק רבי פנחס שפירא מקוריץ זיע"א בספרו 'אמרי פנחס' "משנה" עולה בגימטריא "פרנסה", והלימוד בה מרעיף על הלומד שפע טובה וברכה!

פרשת השבוע פותחת במילים: "אם בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ" (ויקרא כו, ג). ורש"י הקדוש מגלה שכוונת הדברים היא "שתהיו עמלים בתורה". וכשנזכה לעשות כן, מבטיחה לנו התורה "וְנִתְּנִי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתְכֶם, וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה" (ויקרא כו, ד) ועוד רשימה ארוכה של ברכות ומתנות. כדאי לאמץ סדר לימוד קבוע במשנה.

הנה מתקרב היום הגדול- יום מתן תורה, היום בו נזכה לשוב ולעמוד כאיש אחד לקבל את התורה הקדושה, לשוב ולשמוח בזכות העילאית שנפלה בחלקנו להיות מעוסקי התורה, מלומדיה ומתומכיה באהבה אין קץ.

ככל שמתקרב התאריך המרומם, ככל שבא לקראתנו היום הגדול, קול קורא לנו מעומק הנשמה לתפוס עוד משהו בתורה הקדושה. אנו רוצים לזכות בעוד משהו מטוב התורה, אנו שואפים לקבל ביום הגדול 'קפיצת התקדמות' משמעותית בקבלת התורה.

הרי כולנו היינו רוצים לזכות בקבלת התורה באמת, להרגיש שזכינו לגמרי בקבלת התורה, ויצאנו לדרך חדשה והתמדה בעיסוק בה.

אבל איך נוכל לזכות להתקדמות אמיתית בלימוד התורה? כיצד נצליח להגשים את שאיפתנו לעלות ולהתעלות בתורה הקדושה?

הבשורה הטובה היא שיש כזה כלי. יש בתוך התורה מרכיב, חלק מהתורה, שהוא המפתח, שפותח את שערי ההתמדה וההצלחה בה, בד בבד עם פתיחת שערי הפרנסה כדי לאפשר לנו לשקוד בתורה.

את המפתח הזה העניק לנו במתנה רבינו הקדוש- רבי יהודה הנשיא, כשסידר את המשניות, הן המפתח הסודי שפותח את השערים להצלחה בלימוד התורה, הן המפתח להבנת התורה, להתמיד בתורה, וגם לזכות בפרנסה המאפשרת לעסוק בתורה!

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי
תלצה בת רוחמה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה
דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה
סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה
אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
שאלו בן סילביה משה בן נזימה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים
בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט
יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לבה

שעה	כניסת לבה	צאת לבה	יביון תש
21:00	20:07	18:54	י-פ
20:57	20:05	19:12	ת"א
21:00	20:08	19:15	מיסב
20:57	20:05	19:12	ב"ע

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל	לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלוהינו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי	לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב	לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - פת גויים - חלק ה

על ידי אלו מלאכות שישראל עושה תהיה פת הגוי מותרת לאכילה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

כאשר ישראל עשה אחת מהמלאכות להלן, הפת תהיה מותרת, מכיוון שבמלאכות הללו יש היכר שיהודי היה מעורב באפיית הפת. ודבר זה מועיל בין בפת בעל הבית גוי בין בפת פלוטר ואלו הם:

א. הדלקת התנור.

ב. אפיית הפת. דהיינו, הכנסתה לתנור. **הערה:** וכן במאפיות, כשהפת נכנסת לתנור על ידי מסוע מיוחד [אוטומציה], אם ישראל הפעיל את המסוע, נחשב כמי שהכניס את הפת לתנור. אולם, אם לאחר הפעלת המסוע - עדיין צריכים להניח עליו את הפת, צריך ישראל גם להניח את הפת. לכן, במקום שיש חשש, שהפועלים הגויים יתנו את הפת עליו, לא יסמכו על הדלקתו של ה'ישראל', אלא עליו להדליק ממש את התנור. וכן דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל הובאה בספר שבועות יצחק ח"ו (עמוד קלח).

ג. חיתוי בגחלים. ובימינו, יגביר את עוצמת החום בתנור, ודי בסגירת דלת התנור בלבד.

ד. השלכת קיסם. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ט). 'פרי חדש' (אות א), הרב החיד"א ב'ברכי יוסף' (אות יח). וכתב ה'שדי חמד' (אס"ד סימן א אות יג) עדיף לאכול פת בעל הבית, שיהודי השליך לו קיסם, מאשר פת פלוטר ללא השלכת קיסם.

כאשר היהודי עשה אחת מהמלאכות הנזכרות לעיל שמתירות את הפת, הפעולה מועילה אך ורק במשך הזמן, שהגחלים בוערות או התנור דולק, אך לאחר שכבו הגחלים או התנור, ושוב הודלקו על ידי גוי, צריך היהודי לעשות שוב אחת מהפעולות הנזכרות.

ולכן בימינו אם נבה התנור והתקרר, אף שהדלקתו הראשונה היתה על ידי היהודי, צריך שוב פעולה של יהודי בהדלקת התנור. **הערה:** הדבר שכיח בבתי קפה, שעם פתיחת דלת התנור נפסק החימום. כאשר התנור עדיין חם מהדלקת היהודי, מועיל שגוי יפתח ויסגור לאחר מכן. אולם, אם התנור התקרר, צריך שוב הדלקה או סגירת התנור על ידי יהודי. וכיום ישנו 'פיילוט'- נר תמיד שמתקינים בתנור שגם בעת פתיחת הדלת יש חום קבוע בתנור, ולא גרע מקיסם שהושלך על ידי יהודי והפת מותרת.

כשיש ספק, אם היהודי עשה אחת מהפעולות הנזכרות לעיל להכשיר את הפת, ואין לו אפשרות לבדוק, מותר מחמת הספק לאכול את הפת. **הערה:** ספק דרבנן לקולא. ש"ך (סק"כ), 'פרי חדש' (אות כ), 'זבחי צדק' (אות לב), 'בן איש חי' (חוקת ס"ז).

ישועה מפלאה

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'באר הפרשה', מדברי המשפיע הרה"ג ר' אברהם אלימלך בידרמן שליט"א, ויש בו כדי ללמדנו כי כל מה שבורא עולם עושה- הכל לטובה וגם אם אין אנו רואים זאת, לעיתים אנו מגלים, שדבר זה הוא הדבר הטוב ביותר, שקרה כפי שנראה בסיפור שלפנינו:

בשנת ה'תשע"ה סיפר המחנך הדגול הרה"ח רבי גדליה ו. שליט"א מעשה שהיה עימו באותם הימים. מנהגו של ר' גדליה היה, שלאחר גמר הלימודים מדי יום ביומו היה מתיישב על המדרגות שמחוץ לבניין הת"ת יחד עם תלמידיו, ובאותה שעה היה מקרב את ליבם בדברי קירוב ועידוד, כשהוא שומע ומבין מדבריהם, מה מצבם הרוחני והגשמי.

והי היום, ארובות השמיים נפתחו, ומטר עז ניתך ארצה במשך היום, וכשבא ר' גדליה לשבת על המדרגות, לא הבחין, שהן רטובות והחליק ונפל ארצה. כתוצאה מנפילה זו נשברה לו אחת מצלעותיו. מיד הובילו אותו לבית הרפואה, שם שלחו אותו לבדיקות רבות, כיוון שרצו לוודא שלא נגרם נזק נוסף.

והנה התגלה בצילום, כי מצב כליותיו כמעט לגמרי חדלו לפעול והרופא אמר לו, שאם לא היה מגיע ברגעים אלו לבית-הרפואה, היה סיכוי, שהיה נפטר בתוך פרק זמן קצר ביותר, ומיד הזעיקו רופאים מומחים לייצב את מצב כליותיו. לאחר מכן שאלו אותו: "וכי לא הרגשת מאומה עד עתה?" (שכן ידוע שמי שכליותיו אינן פועלות כראוי הוא מרגיש זאת היטב). והרופא המשיך להקשות: "מדוע לא באת עד היום כדי לטפל בבעיה חמורה זו?".

ענה ר' גדליה ואמר לפליאתו של הרופא, כי לא הרגיש מאומה, ולא היה לו שום כאבים ותפקד כאחד האדם, ועל כן לא הגיע לבית-הרפואה (מאז החל לעבור טיפולי דיאליזה, עד שהשתילו לו כליה בגופו וב"ה נקלטה היטב בגופו). וסיים באומרו, שאינו יודע באיזה זכות קיבל את חייו במתנה... ללמדנו, כי צלע שנשברה, אינה אלא הדרך להצלת חייו, ובמקום להיות עצוב ומלא טענות ומענות על עצמו כיצד לא הבחין, כי המדרגות רטובות, הרי שעליו לדעת, שהדבר מאת ה' והוא לטובתו ולתועלתו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג גון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרה"ק הרב יהושע השל מדינוב זצ"ל

האדמו"ר הרה"ק רבי יהושע השל מדינוב זצ"ל - נולד בברטש. בגיל רך שלחו אותו הוריו ללמוד תורה מפי הדיין מריבטיטש. בהמשך למד אצל ר' זושא מאניפולי ואף יצא עימו לגלות למשך שנה שלימה. לאחר מכן חזר לברטש. גם לאחר נישואיו היה שקוע בארבע אמות של הלכה, קדושה וחסידות. העיד תלמידו הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב (מח"ס ה'בני יששכר') **כי אצל רבו היה רגיל אליהו הנביא ללמוד עימו ומגלה לו את צפוני התורה.**

כאשר אחד מחסידיו בברטש בא פעם אל הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זיע"א, שאל אותו ר' מאיר: "מה נשמע שם, במקום שהיה אליהו הנביא רגיל להסתובב". בשנת ה'תקנ"ן (1790) התקבל לרבנות דינוב ובה כיהן כחצי יובל שנים. בעל רוח-הקודש. בספר 'מליצי אש' כתוב, שהיו נוסעים אליו אלפים ורובבות מישראל. מלומד בניסים. בשנתו האחרונה עקב מחלה נוסף השם משה לשמו. נפטר ב-כ"ג אייר ה'תקע"ד (1814). ציונו בדינוב.

אביו: ר' אריה לייב (שימש כאופה, הוא ואשתו היו אופים את הבצק עבור עניים, שלא יכלו לעשות כן ובנוסף אימו הייתה מכינה קערת בצק והוסיפה לכל עני עוד חתיכה).
אשתו: מרת רחל. **מרבותיו:** ר' זושא מאניפולי, ר' לוי יצחק מברדיטשוב, רבי יחיאל מיכל (המגיד מזלוטשוב), ר' מרדכי מנשכז, ר' משה לייב מסאסוב, ר' מנחם מנדל מרימנוב. **מתלמידיו:** הרה"צ ר' צבי אלימלך שפירא (ה'בני יששכר').
ילדיו: הרה"צ ר' שמואל החסיד, הרה"צ ר' דוד יהודה לייב (שהיה בעל כח ראייה רוחנית), מרת אסתר מלכה (נפטרה בצעירותה). **חתיני:** הרה"צ ר' יצחק צבי מדינוב, הרה"צ ר' משה מאיר היילפרין. **דברי תורתו נמצאים בספרים: בני יששכר • הנותן אמרי שפר • תולדות אדם.**

פ עם אחת ציווה הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנא זי"ע לאשתו, שתיסע לדינוב לתת קוויטל לרבי יהושע, ותכתוב בו, שמכיוון שבעלה אינו מתנהג בדרך הישר – אין להם ממה להתפרנס, והעניות שוררת בביתם, והזהיר אותה שלא תגלה את זהותה. מיד כשמסרה את הקוויטל, הרגיש הרה"ק רבי יהושע ואמר: **"הייתכן שבעלך אינו מתנהג בדרך הישר! והרי בתורתו ובעבודתו הוא מאיר בכל העולמות!"**

ועוד אמר: "איך הוא כותב על עצמו שהוא חוטא, הרי אני רואה שבשמיים רועדים שרפי מעלה מגודל עבודתו הקדושה". כששמעה זאת שאלה: "אם כן מדוע מתנגד לו האדמו"ר הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ כל כך?". הסביר לה שמלאכים ושרפים מקנאים בבעלה, ומחלוקתו של הרה"ק מרופשיץ זי"ע היא לטובתו להצילו מידם.

○ יפר הרה"ק רבי חדל מזינוב זי"ע: "פעם יצא רבינו לדרך וסר לבית יהודי אחד. כשהלך לדרכו ויצא היהודי ללוותו, שמע נער נוכרי בוכה. שאל את מארחו: 'מי בוכה?', וענה לו שהוא המשרת שלו. ביקש הרה"ק רבי יהושע מהיהודי לשאול את הנער, מדוע הוא בוכה, וענה מפני שגנבו לו את חבילתו. אמר הרבי ליהודי: **'אמור לו, שחבילתו מונחת על הקורה במחסן התבואה, במקום שהוא עצמו הניח אותה ושכח ממנה'. הלך לשם הנער, ואכן מצא את חבילתו. סיפר הרה"ק רבי דוד זי"ע, כי הגוי אמר אחר כך: 'בוודאי הרבי גנב את החבילה והניחה שם, שאם לא כן, מניין לו לדעת היכן היא מונחת?'.**

הרה"ק רבי דודל מדינוב זי"ע שמע פעם, שמדברים לידו מרבי יהושע זיע"א. נענה ואמר: "הוא הרי החיה עופות מתים!". וכך סיפר: "הגה"ח ר' משה רובינפלד מגרוזשיווי שליד ברטש הלך פעם לפני יום כיפור לדינוב אל מחותנו הרה"ק רבי יהושע, וטרח לשאת עימו עופות לכפרות בשבילו. כשנכנס לרבינו קרא: 'הבאתי כפרות!'.

כשהוציא אותם מהשק, ראה שהם מתים, והצטער צער רב על שטרח לסחוב כחמישים קילומטר לשווא. רבינו לא היה יכול לשאת את צערו, ולראותו מדוכדך אמר לו: "מדוע הינך מיצר כל כך, הרי הם לא מתו רק קפאו מהקור. הנח אותם ליד התנור, ותראה שיתחממו ויתחילו ללכת". עשה כן ר' משה והניחם ליד התנור, עד שרבינו ניגש אליהם, צעק אליהם: "שאל! שאל!", ופרחו למטה. **מכל מקום חילק את העופות לעניים, כי לכשעצמו לא רצה ליהנות ממעשה ניסים.**

■ הודי מהונגריה בא לשאול בעצת האדמו"ר הרה"ק הרבי ר' מנחם מנדל מרימנוב זיע"א ואמר מכיוון שמנחם אצלו טבק רב למכירה, ואין לו קונה כראוי כי המחירים ירדו מאוד, ועוד לווה כסף רב של אחרים, מה יעשה. האם ימכור בכל מחיר, ייעשה עני מרוד ויפסיד ממון אחרים, או מוטב שלא ימכור, וימתין אולי שער הטבק יעלה?. ענה לו ר' מנדל, שימכור בכל מחיר שיכול, **כי אחר כך המחיר ירד עוד יותר.** ברם היהודי לא רצה להיות עני, ועוד יותר להפסיד ממון אחרים, כמו בימים הקדומים שיהודי חשש יותר לממון הזולת מהממון שלו, ועל כן נסע לדינוב לרבינו. הורה לו הצדיק לחכות לשנה הבאה, והוא אכן שמע בקולו.

בשנה הבאה שרר חום עז בהונגריה, ונשרפו שדות הטבק. מחירו של הטבק התייקר, ורק אז מכר היהודי את הטבק שברשותו, והרוויח סכום רב. נטל עימו שתי חביות יין, ונסע אל שני הצדיקים. בבואו לרימנוב נתן חבית אחת להרה"ק ר' מנדל זיע"א. אבל הוא אמר לו, שחבית זו אינה שלו. התבונן היהודי וראה, שאכן טעה, ואותה חבית התכוון לתת אותה לרבינו בדינוב. בהיותו חסיד של הרבי ר' מנדל סיפר לו, מדוע רוצה להודות לרבינו באמצעות חבית זו, כי הרה"ק רבי יהושע אמר לו שלא למכור, על כן מביא לו עתה חבית יין. אמר לו הרה"ק ר' מנחם מנדל: **"ומה אעשה, ורבי יהושע שורף טבק של מדינה שלימה, כדי להיטיב ליהודי אחד!"**

שְׂאִיפָה וְתַמּוּרָה

בהבזק של רגע פנה למנהל ואמר: "הבנתי שאין מקום, ואני כבר שב לביתי. רק אבקש שהמנהל ירשום לי אישור על פרטי כל הסיפור הזה, כי הייתי כאן, ביקשתי להצטרף ללומדי התורה, הייתי מוכן אפילו להיכנס לכיתה הזאטוטים, עשיתי הכל כדי להגשים את שאיפתי, אך לבסוף - אין לי מקום".

המנהל השתומם מהבקשה ושאל: "ואישור כזה למה לך?". נענה הילד ואמר: "אני יתום, ולבטח ביום, שאעלה לבית דין של מעלה, ישאל אותי אבי: 'למה לא עסקת בתורה, למה לא עשיתי הכל לזכות בתורה?'".

"אם אענה שרציתי, התמסרתי, התאמצתי ושצעדתי יותר משעתיים ברגל בקור מקפוא, שהסכמתי להתבזות ולהיכנס לכיתה נמוכה, שהתחננתי על חיי התורה שלי בפני המנהל - הוא יתקשה להאמין, שהיה מנהל כזה שלא נתן לי יד".

"לכן צריך אני אישור בכתב, למען יהיה לי במה להוכיח לאבי ז"ל כי אמת דיברתי: שאפתי, רציתי, נכספתי, ניסיתי, התאמצתי, התמסרתי, עשיתי הכל - ולמרות זאת נותרתי מחוץ למשפחת לומדי התורה!" - אמר הילד כשעיניו זולגות דמעות.

"כששמע המנהל את הדברים - נחרד. הוא הבין את המשמעות העמוקה של סירובו, הבין, עד כמה גדול כוח הרצון של הילד הניצב לפניו. המנהל הכניס את הילד לכיתה הזאטוטים, שם החל הילד מאל"ף ב"ת".

מספר שנים שהה הילד באותה הכיתה, גם כשכבר הפך לבחור בר-מצווה. כישרונותיו היו חלשים מהממוצע, הוא לא הצטיין בהבנה יתירה, הקשיים עימם גדל נתנו בו את אותותיהם, אבל הוא לא התייאש והמשיך להתמסר לחלומו האחד והיחיד - לעסוק בתורה...

"לימים", כך העיד הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א שסיפר את הסיפור, "הפך אותו ילד לתלמיד חכם גדול, מרביץ תורה לרבים ומוסר שיעורים הנשמעים בשקיקה".

הוא הגיע למעלות עצומות לא בגלל שהיה בעל כישרונות, לא בגלל שאביו היה רב ולימד אותו תורה, לא בגלל שהיו האמצעים לשלם לאברך כדי לקדם אותו בלימודיו או בגלל העובדה שלמד במוסדות הטובים ביותר.

הוא הגיע למה שהגיע רק בזכות כוח אחד שבער בו - כוח הרצון לזכות וללמוד את התורה הקדושה. אותו הכוח שהניע אותו ללכת שעתיים וחצי בשלג העז ובקור מקפוא, להתעקש עם המנהל, להילחם בהחלטתו שלא לאפשר לו להיכנס לכיתה. וכשכוח הרצון כה חזק - האדם יכול להעפיל ולהגיע לרום המעלה.

(מעובד מתוך דברי הרב אשר קובלסקי שליט"א - ישיבת 'אור דוד')

הסיפור המצמרר הבא, התרחש לפני כשמונים שנה. בבית קטן ועומד ליפול בשוליו וויליאמסבורג שבניו יורק. בבית זה התגוררה אלמנה עם בנה הצעיר.

מכיוון שלא היו לה אמצעים לשלוח אותו לת"ת, ששכן מרחק כעשרים דקות נסיעה, הילד גדל והתחנך במוסדות נוכריים. רק בשעות אחה"צ, לימדה אותו אימו מעט תפילות ומנהגי יהודים.

כשהגיע לגיל 12, שמע, כי יש מוסדות חינוך תורני בקצה השני של השכונה. בכל לבו שאף ללמוד שם. אך היה ברור לו, שהדבר אינו אפשרי. לאימו אין פרוטה לפרוטה, הנסיעה עולה הון רב- יחסית למושגיה, והימים היו בעיצומו של החורף, ואפילו מעיל אין לו...

ובכל זאת, הוא לא רצה לוותר על שאיפתו, ועל כן החל לדבר על לב אימו, שתסכים לתת לו ללכת ברגל למקום, בו יזכה לעסוק בתורה. האם חששה, שכן איך יסתדר בקור הנורא בלי כסף? ובכלל מי יסכים ללמד אותו בחינם.

בסיכומו של עניין הצליח לשכנע את האם. שלג זלעפות ירד על הארץ. קרוב לשעתיים וחצי הלך, וחצה את וויליאמסבורג מן הקצה אל הקצה. הסוודר שעליו נרטב, עצמותיו רעדו מקור, ושיניו נקשו זו לזו.

הוא הגיע לבניין של הת"ת, ניגש לחדר המנהל, נקש בדלת בעדינות, ולאחר שנכנס אמר: "שלום, הלכתי שעתיים וחצי בשלג העז ואני רוצה ללמוד תורה".

המנהל ההמום שאל את הילד: "לאיזו כיתה אתה מבקש להיכנס? על מה אפשר לבחון אותך?". הילד משך בכתפיו ואמר: "אינני יודע דבר, אינני יכול להיבחן על כלום. אולי קצת על סידור".

המנהל הבין עם מי יש לו עסק ואמר: "ראה נא, סידור לומדים רק בכיתה הזאטוטים, ואתה כבר גדול. לא נראה לי, שהדבר מתאים עבורך!".

אך כוח הרצון של הילד, חזק היה והוא אמר: "אין דבר, אינני מרגיש כל פחיתות כבוד להיכנס לכיתה הזאטוטים. הרצון ללמוד תורה בוער בי, ואם הצעד הראשון ייעשה בכיתה נמוכה - אשמח להיכנס לכיתה הזו!".

המנהל נאלץ למצוא תירוץ אחר. הוא התנצל ואמר: "בוא עימי לכיתה הזאטוטים, הייתי מכניס אותך לכיתה הזו, אולם אין שם מקום". הוא ניגש עם הילד לכיתה, והראה לו, כי הכיתה צפופה עד אפס מקום...

הילד בהה בכיתה בעיניים לחות מדמעות, הוא השתוקק להצטרף ללומדים בה, אך הבין, כי המנהל מסרב לשתף עימו פעולה, למרות רצונו הכנה.

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מרים בת בלה ע"ה	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	חוזה בת יעקב צבי ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחא ז"ל	יצחק יעקב בן רחל ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחא ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	דוד יצחק בן פרחא ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	דוד בן אסתר ע"ה
דוד בן אסתר ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל	שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל		